

TALE

8. marts 2011

J.nr. 2011-0001380

Beskæftigelsesministerens tale ved samråd i Arbejdsmarkedsudvalget – B 55, spørgsmål A

Samrådsspørgsmål A

Ministeren bedes redegøre for sine overvejelser om det bebudede ændringsforslag.

Samrådstale

Som jeg har forstået det, ønsker hovedparten af forslagsstillerne til B 55 at afskaffe starthjælpen.

Det er ikke et synspunkt, som regeringen deler, men det er selvfølgelig fair nok, at der er en politisk uenighed, og sådan er det i politik.

Derfor kunne man måske også vente en vis forståelse fra forslagsstillerne for, at vi andre er i vores lige gode ret til at ønske starthjælpen bevaret.

Grunden er den simple, at det bedre kan betale sig at arbejde for personer på starthjælp end for personer, der modtager kontanthjælp, som jo er højere.

Mange er således kommet i arbejde, hvor de ellers ville have været på kontanthjælp.

Regeringen har med starthjælpen gjort det mere fordelagtigt at arbejde. Og jeg mener, det er helt essentielt for integrationen i det danske samfund, at man har et arbejde.

Regeringen er også tilhænger af, at der skal være fokus på, hvad den enkelte kan - og ikke på hvad man ikke kan. Det

var der engang bred enighed om – også blandt forslagsstillerne til B 55.

Vores ændringsforslag går ud på at skabe direkte parallelitet til ordningen for unge psykisk syge kontanthjælpsmodtagere. Det skal forstås på den måde, at når unge kontanthjælpsmodtagere med visse psykiske lidelser vil modtage kontanthjælp på voksensats, så skal unge starthjælpsmodtagere med samme psykiske lidelser tilsvarende modtage starthjælp på voksensats.

Det er således de samme psykiske lidelser, der gør, at en ung kan få starthjælp på voksensats og kontanthjælp på voksensats. For begge grupper gælder, at det er lidelser indenfor det skizofrene spekter og borderline. På den måde er der skabt direkte parallelitet mellem de to grupper.

Unge introduktionsydelsesmodtagere modtager samme ydelse som unge starthjælpsmodtagere. Men oppositionens beslutningsforslag omfatter alene unge på starthjælp, og ikke unge på introduktionsydelse. Nogen forklaring er der ikke. Det er næppe økonomien, for vi regner med, at der kun er cirka 25 introduktionsydelsesmodtagere flere, der ville modtage voksensats, hvis unge på introduktionsydelse også var omfattet af forslaget.

Regeringen mener selvfølgelig ikke, at der skal være forskelsbehandling af de to grupper. Så vi har i ændringsforslaget også taget gruppen af introduktionsydelsesmodtagere med.

Ved førstebehandlingen bed nogle mærke i, at jeg sagde, jeg anerkendte tankegangen bag beslutningsforslaget. Desværre overfortolkede lige så mange udtalelsen. Den tankegang, jeg anerkender, er, at når visse unge kontanthjælpsmodtagere kommer på voksensats, ja, så burde visse unge starthjælpsmodtagere nok også komme på voksensats. Det var den tan-

kegang, jeg anerkendte. Og det er den tankegang, der ligger bag ændringsforslaget.

Vi kører altså fortsat en slags optjeningsprincip i kontant-hjælpssystemet, hvor man ikke på baggrund af diagnoser kan hoppe ”optjeningen” over og dermed blive stillet som personer, der har været her i landet de seneste syv ud af otte år. Der er således en ”venteperiode”, hvor man i stedet kan modtage starthjælp. Og det princip holder regeringen fast i.